

Ακούει ο Θεός

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Πρόβλημα για κάθε άνθρωπο που προσεύχεται, αποτελεί η απάντησις του Θεού στα αιτήματά του. Πολλές φορές το παιδί του Θεού, αποκαμωμένο από την αργοπορία της απαντήσεως του Θεού στα αιτήματά του, λέγει: «Τι να προσευχηθώ; Ο Θεός πλέον δεν με ακούει. Στέλνω πολλά αιτήματα, αλλά καμμιά απάντηση δεν παίρνω». Είναι όμως αλήθεια αυτό; Μπορεί ο Θεός να αποστρέψει την ακοή Του στα αιτήματά μας, στις προσευχές μας;

Αυτό που μας κάνει όλους να σκεπτόμεθα κατ' αυτόν τον τρόπο, είναι ότι ζητάμε άμεση και θετική απάντηση στις υποβαλλόμενες αιτήσεις μας. Και επειδή δεν την έχουμε, αμέσως καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι ο Θεός πλέον δεν μας ακούει, γι' αυτό και δεν ικανοποιεί τα αιτήματά μας. Λησμονούμε προφανώς ότι ο Θεός, πολλές φορές, ανταποκρίνεται στα αιτήματά μας και με αρνητικό τρόπο. Και η σιωπή, και η άρνησις, η μη ικανοποίησις του αιτήματός μας, αποτελούν απάντηση στην προσευχή μας.

Ο Θεός ακούει την προσευχή εκείνων που θέλουν και λαχταρούν να συνομιλούν

μαζί Του. Και όταν λέμε συνομιλία δεν εννοούμε να κινούμε απλώς την γλώσσα μας και να παίζουμε απλώς τα χείλη μας, αλλά να αφήνουμε την καρδιά μας να συνομιλεί με τον Θεό. Όταν η καρδιά μας στην ώρα της προσευχής στέκεται όρθια και συμμετέχει με όλες της τις δυνάμεις στον διάλογο με τον Θεό, τότε η φωνή του προσευχομένου ανθρώπου εγγίζει τον θρόνο της Τρισηλίου Θεότητας. Τότε η προσευχή μας φθάνει στην ακοή του Θεού. Η προσευχή που βγαίνει από τα βάθη της καρδιάς μας γίνεται εισακουστεί από τον Θεό.

Ο Θεός ακούει την φωνή εκείνων που συνειδητώς προσεύχονται και εξαρτούν τα πάντα από την παρουσία Του στην ζωή τους. Δεν θυμούνται τον Θεό μόνον στην ώρα του κινδύνου, αλλά και όταν νοιώθουν πως είναι ασ-φαλείς. Δεν προσεύχονται μόνον όταν είναι ασ-θε-νεείς, αλλά και όταν είναι υγιείς• και όταν υ-πο-φέρουν και όταν έχουν αφθονία αγαθών. Συνομιλούν με τον Θεό όχι μόνον όταν είναι μικροί και άσημοι, αλλά και τότε που αξιώνονται να καταλάβουν υψηλές θέσεις και αξιώμα-τα. Η συνομιλία αυτή με τον ουρανό, που και στις ώρες της δυστυχίας και στις ώρες της ευτυχίας δεν διακόπτεται, περικυκλώνει τον θρόνο του Θεού και γίνεται εισακουστεί. Αυτή η προσευχή δεν μένει ποτέ αναπάντητη.

Ο Θεός ακούει την φωνή εκείνων που η προσευχή τους συνοδεύεται από αρετή και η καρδιά τους είναι καθαρή. Ο άνθρωπος με καθαρή καρδιά έχει μια ιδιαίτερη παρρησία στον Θεό. Γι' αυτό και ο Δαυΐδ χαρακτηρίζει τον Θεό ως Θεό της δικαιοσύνης, «ο Θεός της δικαιοσύνης μου». Για τον κατατρεγμό και για τις σκληρές ώρες της δοκιμασίας, γνωρίζει πολύ καλά ο Δαυΐδ ότι είναι αθώος. Σε τίποτε δεν έβλαψε το παιδί του που επαναστάτησε. Γι' αυτό λέγει: «Όπως, Κύριε, με άκουσες στο παρελθόν, έτσι θέλω και τώρα να με ακούσης». Η αρετή κάνει την προσευχή ευάρεστη και ευπρόσδεκτη στον Θεό. Όντως, «πολύ ισχύει δέησις δικαίου ενεργουμένη» (Ιακ. ε , 16).

Ο Θεός ακούει την φωνή του ανθρώπου που σκλη-ρα δοκιμάζεται και δεινώς υποφέρει. Ο-ταν ο άνθρωπος νοιώθη τα κύματα της ζωής να κτυπούν με λύσσα το караβάκι της ψυχής του, όταν αισθάνεται μόνος και έρημος, και οι φίλοι του και οι πλησίον του αρνούνται η αδυνατούν να του προσφέρουν την βοήθειά τους, τότε η προσευχή του δοκιμαζομένου ανθρώπου είναι τόσο δυνατή, τόσο θερμή, τόσο πυρακτω-μένα, που με πυραυλική, θα λέγαμε, δύναμι διασπά την στρατόσφαιρα και φθάνει στον θρόνο του Θε-ου. Αυτές οι προσευχές έχουν άμεση ανταπόκρισι και θετικά και ευεργετικά αποτελέσματα.

Ο Θεός ακούει την φωνή εκείνων που ε-κλι-παρούν το έλεος και την ευσπλαχνία Του. Αυ-τος που θέλει να παρουσιάζεται στον θρόνο του Θεού, προβάλλοντας τα αιτήματά του κατά τρόπο που η «α-γιότητά» του του παρέχει το δικαίωμα, δεν μπορεί να ελπίζει σε μια δίκαιη ανταπόκρισι. Διότι, για ποιιά αγιότητα μπορούμε να

μιλούμε, όταν εμείς, οι μικροί, στεκόμαστε μπροστά στην αγιότητα του Θεού; Για ποιά αγιότητα δική μας μπορούμε να μιλούμε, όταν και στην αγιότερή μας πράξι μπορούμε να αμαρτάνουμε; Γι' αυτό αποτελεί επιτακτική ανάγκη, αν θέλουμε η προσευχή μας να φθάση στον θρόνο του Θεού, να ζητούμε πάντα το έλεος και την ευσπλαχνία Του. Χωρίς το έλεος, όχι μόνον τα αιτήματά μας δεν θα εισακούωνται, αλλά ούτε και στην σωτηρία της ψυχής μας μπορούμε να ελπίζουμε. Γι' αυτό πάντα να ζητούμε το έλεος και την ευσπλαχνία Του, επαναλαμβάνοντας το: «Ο Θεός, ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ» (Λουκ. ιη , 13) και το «Κύριε ελέησον». Η ευσπλαχνία του Θεού, την περισφιγμένη από την θλίψη και την δοκιμασία ψυχή του Δαυΐδ την επλάτυνε και την κατέστησε ευρύχωρη, ανάλαφρη, χαρούμενη και ευτυχισμένη.

* * *

Αδελφέ μου, ο Θεός ακούει και την δική σου φωνή, όσες φορές ο πομπός της ψυχής σου εκ-πέμπει σήματα στην συχνότητα των οικτιρισμών και της ευσπλαχνίας Του-. Ας μην στηριζώμεθα στην αγιότητά μας, αλλά μόνον στο έλεος του Θεού. Μην απελπίζεσαι από το βάρος των αμαρτιών σου. Ζήτησε το έλεος του Θε-ου. Και αν ακόμη οι αμαρτίες μας είναι ένας Όλυμπος, το έλεος του Θεού είναι ένας απέραντος ωκεανός, ικανός να καλύψη το βουνό των αμαρτιών μας. Η σωτηρία όλων των αν-θρώπων εξαρτάται μόνον από το έλεος και την ευσπλαχνία του Θεού. Αυτός και μόνον δικαιώνει τον άνθρωπο.

Αρχιμανδρίτου π. ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΖΗΣΟΠΟΥΛΟΥ, «Ψαλώ τω Θεώ μου», εκδόσεις Ο.Χ.Α. «ΛΥΔΙΑ».

Ἐν τῷ ἐπικληθῆναι με εἰσήμερός μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου
ἐν θλίψει ἐπλάτυνός με. Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

* * *

Ὅσες φορές στό σαρελθόν Σέ σαρκαλέσα, ὦ Θεέ μου, ἀκουσε τὴν προσευχή μου, Ἐσύ αὐὸ σροστατεῖς καὶ ἀποδίδεις τὸ δίκαιο.
Στόν καιρό τῆς θλίψέας μου μέ σαρηρόφρησε καὶ στήν καταπιεσμένη καρδιά μου ἔδωσες σπάτος καὶ εἰςφυχαρία.
Σπλαχνίσου με καὶ τώρα, καὶ κἀνε θεστή τὴν προσευχή μου.

Πηγή: elafosdorkas.blogspot.gr